

Υπόθεση C-125/94

Aprile Srl, υπό εκκαθάριση κατά Amministrazione delle Finanze dello Stato

(αίτηση του Giudice conciliatore di Milano
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος — Απαγόρευση —
Δυνατότητα εφαρμογής στο εμπόριο με τρίτες χώρες»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα D. Ruiz-Jarabo Colomer της 29ης Ιουνίου
1995 I - 2922
Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 1995 I - 2939

Περίληψη της αποφάσεως

1. Προδικαστικά ερωτήματα — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Όρια — Αίτηση ερμηνείας μη θέτουσα υποθετικής φύσεως πρόβλημα — Υποχρέωση εκδόσεως αποφάσεως (Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 177)
2. Μεταφορές — Μεταφορές εμπορευμάτων — Διευκόλυνση διελεύσεως των συνόρων — Οδηγία 83/643/ΕΟΚ — Πεδίο εφαρμογής — Ενδοκοινοτικές μεταφορές — Εμπόριο με τρίτες χώρες — Αποκλείεται (Οδηγία 83/643 του Συμβουλίου, άρθρα 1 § 1 και 5 § 1, στοιχ. α)

3. *Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Εμπόριο με τρίτες χώρες — Δασμοί — Επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος — Μονομερής επιβολή από τα κράτη μέλη — Ανεπίτρεπτο — Αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας (Συνθήκη ΕΚ, άρθρα 9 και 113)*

4. *Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Εμπόριο με τρίτες χώρες — Απαγόρευση επιβαρύνσεων ισοδυνάμου αποτελέσματος επιβληθείσα βάσει συμφωνιών συναφθεισών από την Κοινότητα ή κοινοτικών ρυθμίσεων στον τομέα της γεωργίας — Πεδίο εφαρμογής ίδιο με αυτό που αναγνωρίζεται στο ενδοκοινοτικό πλαίσιο (Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 9)*

1. Στο πλαίσιο της συνεργασίας μεταξύ του Δικαστηρίου και των εθνικών δικαστηρίων που έχει καθιερωθεί με το άρθρο 177 της Συνθήκης, στο εθνικό και μόνο δικαστήριο, το οποίο έχει επιληφθεί της διαφοράς και πρόκειται να αναλάβει την ευθύνη της εκδοθησομένης αποφάσεως, εναπόκειται η εκτίμηση, ενόψει των ιδιαιτεροτήτων κάθε υποθέσεως, τόσο της ανάγκης εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως για να μπορέσει αυτό να εκδώσει τη δική του απόφαση όσο και της λυσιτέλειας των ερωτημάτων που αυτό θέτει στο Δικαστήριο. Κατά συνέπεια, εφόσον τα υποβληθέντα από το εθνικό δικαστήριο ερωτήματα αφορούν την ερμηνεία διατάξεως κοινοτικού δικαίου, το Δικαστήριο υποχρεούται, κατ' αρχήν, να αποφανθεί.

Τέτοια υποχρέωση δεν υφίσταται σε περίπτωση που το Δικαστήριο θα καλούταν να αποφανθεί επί υποθετικού προβλήματος, πλην όμως κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει όταν, καίτοι το εθνικό δικαστήριο δεν έχει περιγράψει κατά τρόπο εξαντλητικό το πραγματικό και νομικό πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσονται τα υποβληθέντα ερωτήματα, το Δικαστήριο διαθέτει, όσον αφορά την κατάσταση που αποτελεί το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, επαρκή στοιχεία που του επιτρέπουν να ερμηνεύσει του κανόνες του κοινοτικού δικαίου και να

απαντήσει κατά τρόπο λυσιτελή στα υποβληθέντα σ' αυτό ερωτήματα.

2. Από το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 83/643 για τη διευκόλυνση των διοικητικών διατυπώσεων και υλικών ελέγχων κατά τη μεταφορά εμπορευμάτων μεταξύ κρατών μελών, όπως αυτή τροποποιήθηκε από την οδηγία 87/53, προκύπτει ότι, υπό την επιφύλαξη της εφαρμογής ισχυουσών ειδικών κοινοτικών διατάξεων διεπουσών το εμπόριο με ορισμένες τρίτες χώρες, οι διατάξεις της οδηγίας αυτής, ειδικότερα το άρθρο της 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, σχετικά με τον καθορισμό του κανονικού ωραρίου λειτουργίας των μεθοριακών τελωνειακών σταθμών, εφαρμόζεται μόνο στις μεταφορές εμπορευμάτων μεταξύ κρατών μελών, αποκλεισμένου του εμπορίου με τρίτες χώρες και, ιδίως, με τις χώρες μέλη της ΕΖΕΣ.

3. Θα επήρχετο σοβαρή προσβολή τόσο στην ενιαία φύση του κοινοτικού τελωνειακού εδάφους όσο και στον ομοίμορφο χαρακτήρα της κοινής εμπορικής πολιτικής αν τα κράτη μέλη μπορούσαν να επιβάλλουν, βάσει της εθνικής και μόνο νομοθεσίας, επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος προς δασμούς στο εμπόριο με τις τρίτες χώρες. Στην Κοινό-

τητα και μόνον εναλλάσσεται, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ένας φόρος θα έχει, εντός όλων των κρατών μελών, ομοιόμορφη επίπτωση επί του εμπορίου με τις τρίτες χώρες, να καθορίζει και, ενδεχομένως, να τροποποιεί το ύψος των δασμών και επιβαρύνσεων που πλήττουν τα προϊόντα που προέρχονται από τις χώρες αυτές.

4. Όσον αφορά την περίπτωση, που μνημονεύεται σε διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες, που έχουν συναφθεί από την Κοινότητα με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες με σκοπό την εξάλειψη των εμποδίων στο εμπόριο, καθώς και στους κανονι-

σμούς του Συμβουλίου σχετικά με την κοινή οργάνωση των αγορών διαφόρων γεωργικών προϊόντων όσον αφορά το εμπόριο με τρίτες χώρες, η απαγόρευση επιβαρύνσεων ισοδυνάμου αποτελέσματος προς δασμούς έχει το ίδιο πεδίο εφαρμογής με αυτό που της έχει αναγνωριστεί στο πλαίσιο του ενδοκοινοτικού εμπορίου. Πράγματι, οι εν λόγω συμφωνίες, και κατά μείζονα λόγο οι σχετικοί με τη γεωργία κανονισμοί, θα στερούταν σημαντικού μέρους της πρακτικής τους αποτελεσματικότητας αν η έννοια της επιβαρύνσεως ισοδυνάμου αποτελέσματος που περιλαμβάνεται σ' αυτές επρόκειτο να ερμηνευθεί ως έχουσα πεδίο εφαρμογής στενότερο από αυτό του ίδιου όρου που μνημονεύεται στη Συνθήκη.